

[President.]

the honourable members that the Government of India will be apprised that on no circumstances will any discussion be ever entertained or contemplated with regard to either a Tamil Province, or Kerala province involving the absorption of Travancore therein.

RAJ SAHIB A. K. BHASKAR: May I know who are the authors of these adjournment motions?

PRESIDENT: Messrs. V. S. Krishna Pillai and M. L. Janardhana Pillai. I find the motions out of order and I rule accordingly.

MR. P. W. VARGHESE: Is it not a matter for Travancoreans to decide whether we should link ourselves with a united Kerala Province?

PRESIDENT: Who is to decide it?

MR. P. W. VARGHESE: Travancoreans.

PRESIDENT: Today His Highness represents Travancore and the decision rests with His Highness who can bind Travancore. He has bound Travancore to a definite decision that Travancore will never join a Kerala Province or Tamil Province. That is final.

MR. K. A. MATHEW: May I know, is it not to be ultimately decided by the people of Travancore?

PRESIDENT: Under the constitution, His Highness is the sole and constituted authority in such a matter and the opinion expressed by him represents the decision of Travancore.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: So, do the people of Travancore not count at all?

PRESIDENT: Not for this purpose His Highness is the sole authority for this purpose.

ANNOUNCEMENT RE: THE RESULT OF THE ELECTION HELD ON 31-7-1946 TO THE VILLAGE UPLIFT ADVISORY COMMITTEE.

PRESIDENT: In the election held yesterday to the Village Uplift Advisory Committee, the following members who secured the largest number of votes are declared elected:—

Messrs. Chazhikkattu Joseph	...	24 votes.
K. K. Chellappan Pillai	...	24 votes and
P. K. Kunju	...	21 votes.

VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS.

DEMAND XXXIX—ANCHAL DEPARTMENT—(contd.)

MR. P. K. KURIAKOSE: സർ, മറ്റു പല ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലേയും പോലെതന്നെ അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെയും വരവു വളർച്ചയ്ക്കുണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ഇപ്പോൾ

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Sir, on a point of order. The honourable member must make up his mind either to withdraw or move.

MR. P. K. KURIAKOSE: No, I did not move it yesterday.

PRESIDENT: You have not moved this before?

MR. P. K. KURIAKOSE: No.

MR. GEORGE MATHEW (*Anchal Superintendent*): Sir, This subject was discussed yesterday not only by him, but by several other honourable members.

PRESIDENT: Order, order. There is evidently some confusion somewhere. The Secretary tells me that motion No. 4 was discussed. The Head of the Department also tells me so. Is this so or not? I do not know what happened yesterday. Who moved the motion?

MR. P. M. KURIAKOSE: I stood up, that is all. (Laughter).

MR. GEORGE MATHEW: The honourable members of this House raised this point.

PRESIDENT: Who did that—on what motion?—Well, however, Mr. Kuriakose, if you have not moved motion No. 4, you may move it now.

MR. K. A. MATHEW: Sir, will not the proceedings tell the correct state of affairs?

PRESIDENT: The Secretary tells me that he has moved it. The honourable member thinks otherwise, and it is but fair that he has it in his own way. I do not want to contradict the honourable member and make him suffer thereby.

RAJYASEVANIRATA S. CHATTANATHA KARAYALAR (*Deputy President*): Sir, the honourable member the Anchal Superintendent only stated that several members have spoken on that topic yesterday.

PRESIDENT: Mr. Kuriakose will now proceed.

MR. P. K. KURIAKOSE: സർ, പ്രധാനമായും സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കൂടുതലായി അഞ്ചലാഫീസുകൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ആ ആവശ്യം ഗവണ്മെന്റ് നിറവേറിക്കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, Yesterday, while speaking on the subject, I suggested that resolution No. 9 may be taken up first.

PRESIDENT: Order, order. The grant started at 3 P. M. It was suspended at 3-30 on the adjournment motion. I understand that Mr. Kuriakose's motion was then under discussion and that the Head of the Department did not have his answer.

MR. GEORGE MATHEW: Sir, I have finished my reply yesterday.

PRESIDENT: So, Mr. Kuriakose will have to move.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: No, Sir, yesterday, I suggested that motion No. 9 may be taken up.

PRESIDENT: Very well. I suggest that this motion may be taken up and then we will put to the House whether motion No. 9 may be taken.

MR. P. K. KURIAKOSE : ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെങ്കിൽ അതിലേക്കു വേണ്ടിടത്തോളം ജോലിക്കാരെ നിയമിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അഞ്ചലാഫീസുകളിലെ ജോലി വർദ്ധനവിനു അനുസരണമായവിധം അവിടെ ജോലിക്കാരെ നിയമിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ജോലിക്കാർക്കു ഇപ്പോൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശമ്പളം താഴെ പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ളതല്ല. അവർക്കു മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിൽ ഇരക്കുന്നവരെപ്പോലെ വേറെ വിധത്തിൽ വരുമാനത്തിനുള്ള വഴി ഒന്നു തുറന്നിട്ടില്ല.

PRESIDENT I do not want to find out what takes place in Travancore. But in other places, people who take money orders do get something.

MR. P. K. KURIAKOSE : അങ്ങിനെ ഒരു പതിവ് തിരുവിതാംകൂറിയില്ലെന്നാണു എന്റെ ബോധ്യം. ഞാൻ ആർക്കും അങ്ങിനെ കൊടുത്തിട്ടില്ല. എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം ആരും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. മണിയാർഡറുകളും എഴുത്തുകളും കൊണ്ടുവരുന്ന, വാങ്ങുന്ന എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെ അവിടെ നടക്കുന്നില്ല.

PRESIDENT : That is very satisfactory. The honourable member will proceed.

MR. P. K. KURIAKOSE : അവർക്കു അവരുടെ ശമ്പളമല്ലാതെ വേറെ ഒരു വരുവുമില്ല. മാസ്റ്ററന്മാർ മുതൽ റണ്ണറന്മാർ വരെ ഉള്ള ആളുകൾക്കു ആർക്കുംതന്നെ ശമ്പളത്തിനും പുറമെ എന്തെങ്കിലും മറ്റുരുരത്തിൽ വരുമാനമുള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.

SAHIB BAHADUR K. A. MOHAMED : On a point of order. The motion is to discuss the necessity of opening anchal offices in villages. I do not know whether the member is in order to refer to this ?

MR. P. K. KURIAKOSE : ഇതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് ഒരു പറയാനുണ്ട്. ഇവിടെ ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നതു മുഴുവൻ തുകയിൽനിന്നും ഒരു രൂപാ കുറയ്ക്കാനാണ്.

PRESIDENT : Order, order. My ruling was with reference to a cut motion for the reduction of the total grant. And I take it that this is a reduction for a total grant. You are therefore in order in speaking on the whole Department.

MR. P. K. KURIAKOSE: അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഗൗരവമായി കരുതേണ്ടതുതന്നെയാണ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ജീവനക്കാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരം വരുത്തണമെന്നുള്ളതാണ്.

PRESIDENT: Order, order. I have told the honourable members that the pay relating to the postal employees is not a matter which we have to consider here. I am not making a ruling, nor should honourable members pay any attention to this. But, till now, the Government have not received representations from any organisation for the increase of the pay of the Anchal men. I am fully aware that newspaper reports and public speeches have been made in reference to this. In these circumstances, it would not be possible, having regard to all that has taken place elsewhere, to go into this matter now. The honourable member knows that everybody is threatening strikes and any attempt to ask them to ask for more wages is not really desirable. Honourable members know that from today, i. e. the 1st August, no letter or money order could be sent to anywhere in India. This has been announced yesterday by the Government of India in a Gazette Notification. And knowing that, is it necessary to rouse people to strike work and to demand high wages?

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: We request that we may be heard in full on this matter and then a statement made by the Chair.

PRESIDENT: I do not think that there should be any ruling at all.

I cannot concede this question unless it has come to me in a definite form. Quite recently we raised the pay of the Police. In that connection it was said that the police had no right to go on working at this rate, that they were people with meagre pay—one-meal-a-day men and that if they have any self-respect they should work no longer. I have the full report about this with me. That is the kind of propaganda that is going on.

I mean, the whole position is an extremely serious one. I find Mr. Kannanthodathu Janardanan Nair, President, Domestic Workers Union, in the course of a statement, saying that if the present situation continues indefinitely a general strike will have to be organised. That was a statement made by Mr. Janardanan Nair reported in the 'Prabhatam' of the 31st July. That is his version of the general strike.

Mr. M. N. Govindan Nair spoke at a meeting of the labourers in the Punalur market on 30-7-46, when it was proposed "that a propaganda party of the strikers consisting of about 25 members should go to Trivandrum by the 2-30 A. M. train on 30-7-46 or 31-7-46 and contact the labour circles in Trivandrum doing propaganda work in the City and if settlement could not be brought about immediately with the management, a satyagraha should be staged in front of the Assembly Chamber. This satyagraha will be preceded by measures to enlist the sympathy and the co-operation of the City public." That is his statement.

[President.]

Mr. C. O. Mathew, President of the Punalur Paper Mill workers' Union—this is from the Malayala Rajyam dated 30-7-46—has made the statement “that students, newspaper concerns and the Government will be put to difficulty if the ten tons of paper output from the mill is lost daily as a result of strike” and “appeals to the public and the members of the Legislature to influence the management and the Government to accept the legal demands of the workers in the paper mills to save the situation.”

Now, we are being presented with ultimata of that kind almost every day. Madras is faced with the same trouble and quite recently, the Minister for Law, Mr. Bashyam after having made an attack which, if I had made it, I should have been very severely criticised, says that the postal strike is due to the activities of the Communists. He says that every other strike is like that and that they should therefore refrain from that kind of work. That is not all. The other day I made the statement that the two workers of the Punalur Paper Mill had come round and that one of them had apologised. I then used the word ‘apologised’. Today, I have received a letter which reads: “There was only a letter from the above mentioned dismissed workers to the management to remove a misunderstanding. The draft was prepared by the Assistant Labour Commissioner together with me. It is true that the word ‘regret’ is used in the letter, and it was meant for the misunderstanding of the manager.” I have got the letter with me so that honourable members may see it. It is stated that “it was meant for the misunderstanding of the manager.” The letter is signed ‘C. O. Mathew’.

Now, this is the kind of situation that overtakes the country and any attempt to raise this question of wages now cannot possibly be dealt with. Even in the Anchal Department, we have been giving increased wages, and they have not asked for more. To say that that if anything is not done, they will strike work and do things of that kind, will only involve us in difficulties. If honourable members want to face such a situation, I do not demur. But people who have no intention to take any such steps need not be stirred up on the analogy of the postal men.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: From all that we have been able to ascertain, I think repeated representations have been made for increase of salaries.

PRESIDENT: Very well. If honourable members think that they should take up this line and put forward their claims, I have no objection.

MR. P. K. KURIAKOSE: ഈ സംഗതികൾ അല്പകാലം വർദ്ധിക്കാൻ വിചാരിച്ചുപോലെ ഗൗരവതരമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, കാര്യത്തിൽ വിചാരങ്ങൾ കൂടാതെ കടന്നുപോകത്തക്കവണ്ണം യോഗ്യതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു ആദ്യമായി പറയാനുള്ളത്.

PRESIDENT: What I said yesterday was that if the Anchal workers put forward definite representation, the honourable members may rest assured that this Government would be very glad to consider that representation. If they thought that there was a genuine case made out, this Government would not hesitate, as in the case of very many other departments, to go to their help. For example, in the Police Department the increase given was Rs. 2 per head. It is not a feasible problem to say that because every postman in British India is getting about Rs. 66 *plus* Rs. 10, the anchalmen here also should be paid likewise. They are now crying for increasing that to Rs. 77 *plus* Rs. 15. I trust I am not misrepresenting Mr. Dalvi. The present idea is that each postman should get Rs. 77 *plus* 15 allowance. That is what the strike is for. Of course, we cannot afford to pay Rs. 77 *plus* Rs. 15 allowance to our men.

Honourable members may keep this in mind. After all they are entitled to say that just on the other side of the Ghats they are paid Rs. 74 and they can ask here why they should be paid low. It may be very well from an academic point of view to answer that.

MR. P. K. KURIAKOSE : ഇനിയും ഇവിടെ കൊണ്ടുവരവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഗതി പലപ്പോഴും അഞ്ചലാഫീസ്സുകളിൽ കവർ, കാഡ്, സ്റ്റാമ്പ് മുതലായവ കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അതു നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു പലവിധത്തിലുള്ള സങ്കടത്തിനു ഇടയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്കാര്യത്തിലും ടയാറ്റിപ്പിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നാൽ പലവിധത്തിലുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾക്കും ഇടവരുന്നതാണ്. വേറൊരു സംഗതി നസ്സാരമാണെങ്കിലും പൊതുജനങ്ങൾക്കു വളരെ വിഷമമുളവാക്കുന്നതാണ്. എഴുത്തുകളും മറ്റും അഞ്ചലാഫീസ്സിൽ ഇടാൻ പോകുമ്പോൾ കവറുകളിലും സ്റ്റാമ്പുകളിലും നല്ല പശ വയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ട് അതു ഒട്ടുകയില്ല. പേറെ പശ ഉപയോഗിച്ചു മാത്രമേ കവർ ഒട്ടിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഇതിനു പോസ്റ്റാഫീസ്സുകളിൽ കവറിലും സ്റ്റാമ്പിലും പശ വയ്ക്കുന്നരീതി ഇവിടെയും അനുകരിക്കുന്നതു പൊതുജനങ്ങൾക്ക് കരേ കൂടി ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

MR. K. A. MATHEW: I welcome the statement that fell from the President yesterday that the subordinates of the Anchal Department are at liberty to organise themselves to represent their grievances to the Government. The practice in vogue at present is that they can make their representations only individually. That practice is very ineffective. It is only right that they organise themselves and make their representations unitedly. Union is strength.

PRESIDENT: Order, order. Of course honourable members will have the first right to proceed. There are individual rights and claims which should be placed, obviously, preferred individually, for example, claims for promotions etc. Where there are claims on the part of the Department as a whole that can be put forward by an organised body.

MR. K. A. MATHEW: Of course, individual members should not be denied their right to present their claims and grievances. But employees of Government as well as those of other public concerns should have the freedom to organise themselves to get their grievances redressed.

PRESIDENT: As a matter of fact, there is the Public Works Department Union.

MR. K. A. MATHEW: But I understand that the teachers of the Education Department are not allowed to organise themselves.

PRESIDENT: Order, order. I think there is some misunderstanding. The members of the Public Works Department have organised themselves into an association, and I think the Work Establishment has got a separate association. The Water Works Department has an Association of its own.

MR. K. A. MATHEW: I am glad that the Government have cleared this difficulty. Sir, it is not often that the Anchal Department comes for discussion in this House. Yesterday, the President told us that the grievances of the Anchal Department have not been brought to the notice of the Government. I have got two copies of the representations made to the Government. They were addressed to the Registrar, Huzur Secretariat, through the Anchal Superintendent, about six months back during the time of the previous Superintendent.

PRESIDENT: The honourable member will kindly send it up.

MR. K. A. MATHEW: I have also with me a copy of anhe r representation made by the runners of the Anchal Department. From this and other sources I understand that the condition of the Anchal subordinates is very pitiable and deserves improvement. I ask the Government to consider their case sympathetically and see that their conditions are bettered.

Sir, though this is one of the heavily-driven departments of the Government, its subordinate employees are the most ill-paid in the State. At present, what a runner gets is about Rs. 12. An Anchal man gets from Rs. 14 to 17. Packers get Rs. 12 and the Clerks get Rs. 25. Peons get Rs. 14. Sir, this is very inadequate remuneration to a staff who have to work very heavily. This is not a living wage. Runners, for instance, work from 5 A. M. to 10 P. M. regardless of holidays, and they find it difficult to keep their bodies and souls together by the pittance they get. The pay of the Anchal man was revised recently. But the pay of the Runners has not been revised. What the Anchal Masters or Clerks have demanded is that their salaries should be fixed into grades. This is a legitimate demand and I hope the Government would consider it favourably.

The other employees of the Department also have represented their grievances. Their grievances are to be gone into and redressed.

The Anchal staff have to work in the Anchal Savings Bank also, which, as its deposit of about Rupees 3½ crores indicates, entails additional strain on the subordinates of the Department. When that aspect also is fully appreciated I am sure no one will grudge them an enhancement in their salaries.

I want to refer to another thing. Recently, it was recommended that they should be given umbrellas for their use. The Government suggested that they might be given bamboo umbrellas.

PRESIDENT: We cannot get the other kind. An order was passed that the Anchalman should be given bamboo umbrellas. The Government of India have given us only 2,000.

MR. T. K. GOPALAN NAIR: 475 dozens of umbrellas were allotted to the State of Travancore.

PRESIDENT: Anyway, the allotment was very small when compared with the population of Travancore. I pointed out to them that there are 6 and a half millions of people in Travancore and however vigorously they may exchange umbrellas among themselves, the allotted quantity will be too small to meet their requirements. But the Government of India could not make out that there is a place on the other side of the Western Ghats where the rainfall is so very heavy. People in Delhi would not easily understand that there is a place of greater rainfall than that City with its 15" of rainfall. All these have been written in an official letter addressed to the Government of India. The result was that we got a smaller quota on the next occasion. It was pointed out to them that it could not be effectively implemented.

MR. K. A. MATHEW: I do not know whether the Government is making provision for supplying them at Government's cost. Even uniforms are not supplied at Government's cost.

RAO SAHIB A. K. BHASKAR: Does the honourable member know that this bamboo umbrellas are more useful than the ration umbrellas?

MR. K. A. MATHEW: I don't speak of the usefulness or longevity of the umbrellas. What I want to know is whether the Government will supply them free of cost.

PRESIDENT: Yes, yes.

MR. K. A. MATHEW: I wonder whether uniforms are supplied to them at the Government's expense.

MR. GEORGE MATHEW: No, Sir.

MR. K. A. MATHEW: Sir, there employees are very low paid men. It is rather hard that they should find their own uniforms.

MR. J. T. MORAES: Have Anchal men any uniforms at all?

MR. K. A. MATHEW: I think they are expected to have uniforms. On enquiry I found that the lower paid subordinates do not get the benefit of the travelling allowance provided for in the budget of the Anchal Department. The Government officers must rectify this, and should not allow their voiceless employees to be left in the lurch.

I have no time to deal with Anchal needs of the entire taluk I represent. But I just draw the attention of the Government to the condition of the Chief Anchal Office in Thiruvalla. It is housed in a very ill-ventilated building, not conducive to the health of the people working there. I request the Government to see that a better building is provided for that office.

With these words, I support the motion before the House.

MR. P. S. GOPALA PILLAI (*Minachil cum Thodupuzha*): സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. പല പ്രദേശങ്ങളിലും അഞ്ചലാഫീസുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആളുകൾ ധാരാളം വിഷമതകൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. മീനച്ചൽ താലൂക്കിന്റേയും, തൊടുപുഴ താലൂക്കിന്റേയും പല ഭാഗങ്ങളിൽ അഞ്ചലാഫീസുകൾ ഇല്ലാത്തതുമൂലം വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിടുന്നു. തൊടുപുഴ താലൂക്കിൽ ചഴിത്തല എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു അഞ്ചലാഫീസ് ആവശ്യമാണെന്നുകാണിച്ച് ൧൧൨൦-ൽ തന്നെ അപേക്ഷയോയിപ്പിച്ചു എങ്കിലും ഇതുവരെ യാതൊരു തീരുമാനവും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നതന്നെയല്ല, നവംബർ അഞ്ചലാഫീസുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഒരു അഫീസുകൾ കൂടുതലായി അനുവദിച്ചിട്ടും ആ അപേക്ഷയെ പരിഗണിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഈ സ്ഥലത്തു് ഒരു അഞ്ചലാഫീസ് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാകയാൽ ഇനിയെങ്കിലും ഈ കാര്യം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മീനച്ചൽ താലൂക്കിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആഴ്ചയിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം അഞ്ചൽമാൻ വന്ന് അവിടെയുള്ള മല എല്ലാം കയറിനടന്നു ഒരു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ച് ആ ആഴ്ചയിലേക്കുള്ള ഏഴുത്തുകൾ കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം അടുത്ത ദിവസം തിരിച്ചുപോകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ അവിടെ ധാരാളമുണ്ട്. അതായതു് ഇന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് ഒരേഴുത്തയച്ചാൽ ഏഴും പത്തും ദിവസം കഴിഞ്ഞായിരിക്കും അവിടെ കിട്ടുന്നതു്. ഈ രാറ്റുപേട്ട തിടനാടു് എന്നൊരു സ്ഥലമുണ്ട്. അവിടെയും ഭരണക്കാരനും പകുതിയിൽ കയ്യൂർ എന്നസ്ഥലത്തും അഞ്ചലാഫീസുകൾ ഇല്ലാത്തതിന്റെ വിഷമങ്ങൾ ധാരാളം അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ വൈഷമ്യത്തെപ്പറ്റി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് കൃത്യം അപേക്ഷയോയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ അഞ്ചലാഫീസുകളിലെ കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെ ശമ്പളക്കുറവിനെപ്പറ്റി വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: I request I may be given an opportunity.

PRESIDENT: I will call you.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): സർ, അഞ്ചൽസ്റ്റാമ്പുകൾ, കാഡുകൾ മുതലായവ അഞ്ചലാഫീസുകളിൽ നിന്നുതന്നെ വാങ്ങണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഇപ്പോൾ കവറുകളും മറ്റും കിട്ടാൻ ധാരാളം സൗകര്യമുള്ള നിരവധി അഞ്ചലാഫീസുകളിൽതന്നെ പോയി വാങ്ങിക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതുമൂലം ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപദ്രവമുണ്ടാകുന്നു. കവറുവാങ്ങാൻ അഞ്ചലാഫീസിൽതന്നെ പോകണമെന്നുവന്നാൽ, ധാരാളം എഴുത്തുകൾ അയയ്ക്കേണ്ട ആളിനു തെ ശമ്പളക്കുറവെന്നതന്നെ നിറുത്തേണ്ടിവരും. മ.ത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ അഞ്ചലാഫീസിൽ കവറുവാങ്ങാൻ ചെന്നാൽ ക്ലാക്കിംഗററോ, മാസ്റ്ററോ അവിടെ ഉണ്ടില്ലെന്നുവരും. പൂണിടനാടു ചോദിച്ചാൽ അളിപ്പെന്നും പറയും. അതുകൊണ്ടു മുമ്പു നടന്നമാതിരി കടകളിൽനിന്നും കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ചോണ്ടു വ്യാപാരമെഴുത്തും തിരുവല്ലായിൽ പത്രങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സ്റ്റാമ്പു രീതി കിട്ടുന്നില്ല. തൻമൂലം ഇരട്ടി ചാർജ്ജ് കൊടുത്തുണ്ടു പരക്കൾ അയയ്ക്കുന്നത്. ചില ആളുകൾ ഇതിനെ മറ്റുതരത്തിൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുവരാതെയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പത്രം അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സ്റ്റാമ്പുകൾ എല്ലാ അഞ്ചലാഫീസുകളിലും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ വേണ്ട വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, on this question, it is impossible to restrain our feelings. The question is one which affects the fundamentals. The question is whether, as a matter of fact, the subordinate employees in the State shall have a living wage or only a starvation wage. No amount of quibbling in words can conceal the fact that the subordinates in the department are being starved. The argument that the Anchalmen and the Anchal runners have not organised themselves and put forward a complaint before the Government as regards their pay does not count very much. I fully assert that a sort of ruthless dictatorship is prevailing in the country. That being the case, can any one imagine that the subordinates in the Department will be in a position to organise themselves and put

[Mr. T. K. Narayana Pillai]

forward their rights as they do in other countries. I submit, what is the pay of these Anchalmen. Is it a living wage? Let us compare the price of food materials in the State and the pay they are getting. An Anchalman's pay is Rs. 14 and as allowance he gets Rs. 12. In all it comes to Rs. 26. A Postman in Travancore gets Rs. 18 as salary and Rs. 27 as allowance. In all he gets Rs. 45, while the Anchalman gets only Rs. 26. And what is the price of materials here. The cost of one Edangaly of rice is Chs. 12 1/2. Coconut oil which formerly cost 2 1/2 Chs. per nali is now worth 6 fanams. The price of chillies is 13 1/2 annas per lb. Salt costs 4 1/2 Chs. per Edangali. Similar is the case with regard to every other article in the State. Clothing is impossible to be got; and even if we get it, prohibitive price has to be paid. With this pay the Anchalman has to meet the expenses of himself and his family. I for my part cannot see how it can be done. Again, let us see what is the work that an Anchalman has to do in this country. He has to travel at least 10 miles a day. He has to be fed and where is the food? What is the food that he is getting? He is getting no food during the day. Under such circumstances, Government say that because they have not organised themselves and put forward any request for increase of pay and they are completely contented. We are told that if we discuss this matter here, they will be tempted to organise themselves and put forward their demand for higher pay. I for my part cannot understand how it is going to be done. It is ungodly to suggest that because they did not put forward their demands, the request for the revision of their pay cannot be considered at all.

PRESIDENT: Who said that? Nobody suggested like that.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Then I must retract what I have said.

PRESIDENT: Such deliberate misrepresentations should be avoided. Did anybody on behalf of Government say that because the Anchalmen have not organised themselves, their representation will not be heeded or looked into? To say these things and to allow them to go into print may be useful for personal propaganda. But it is a serious misrepresentation of the Government and as such is bound to undermine the confidence in the Government. I do not know whether it is anything but propaganda.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: I cannot understand why the idea of propaganda is being repeated over and over again. We are now face to face. If I am wrong you can correct me.

PRESIDENT: The honourable member has made a misrepresentation of the motives and action of the Government. He has misrepresented Government when he said that because the Anchalmen have not organised themselves it is ungodly to suggest—'ungodly' was the expression that he used—that no relief is given.

Government have never said like that. All that they said was that they did not know that there was any complaint and that if any complaint was brought to their notice they will consider it as they have considered complaints from other sources. Honourable members will concede that to say that it is ungodly to refuse the revision of the salary of the Anchalmen because they have not organised themselves is deliberate misrepresentation of the actions and motives of Government.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: When a person has to travel at least 10 miles a day and to pay for his meals out of Rs. 26, to say that he is quite contented is apparently....

PRESIDENT: That is another misrepresentation. Nobody on behalf of Government said that they were contented. What is the salary of a clerk in the Munsiff's Court or a teacher? He gets only Rs. 25. I do not say that the clerk is contented. Nobody ever said that they were contented.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, I have already stated that any amount of quibbling of words cannot hide the fact that these people are starving on this pay. Anchalman is starving, his family is starving and his children are starving. We cannot be looking quiet with our mouth shut when we see so many of our countrymen whether high-paid or low-paid are starving. It is our primary duty to bring to your notice the starving condition of these poor people, the subordinate employees in the State as a whole. I tabled a cut motion to discuss this matter. But because the time allotted for the demand had expired I could not discuss it. This is only one part of my attempt to bring to the notice of Government the starving condition prevailing in the country. When we attempt to bring these facts to the attention of Government, if we are told that this is part of propaganda, I submit that all argument is set at an end and vituperation has begun.

PRESIDENT: The honourable member will withdraw that expression.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Certainly I will withdraw.

PRESIDENT: Then we will consider the matter. The President is not vituperative as other people might be. To suggest that there was ungodliness in doing something which the Government never intended to do is nothing but propaganda. There is no other word to describe it other than saying that it is propaganda. I have not received any representation. It may be that there are grievances. There are grievances which have come to my notice from various clerks. Some have been considered and some have not. But to say that because Government said that no such representation has come to them Government are deliberately trying not to do something by way of helping them is nothing but propaganda.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: No doubt, I am in a disadvantageous position. I will confine to my argument.

PRESIDENT: That is an insinuation which should be withdrawn.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, I withdraw. The question is this. Argument of no kind is needed to convince anybody that the pay that the Anchalmen now receiving is hardly sufficient for their maintenance. It is impossible for any man to run his family with this pay. Take the case of an Anchalman who enters service at the age of 18, unmarried. He marries after four or five years. After some time he will have a family with five or six members to support. He must deliver at least 100 letters a day. For that he has to walk at least 10 miles a day. He must take something at noon and for getting meals at noon he must spend at least 4 annas out of his pay. How can he maintain a family with this pay. I have placed before this House the respective emoluments received by a Postman and an Anchalman in this town. The award that has been given in favour of Postmen in Madura is Rs. 55 per mensem.

PRESIDENT: Plus Rs. 11.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: If the Postmen are prepared to accept that award they can get Rs. 66. The question that I want the Government to consider is whether the Anchalmen in the State are in a more advantageous position than the Postmen in Madura. I have no manner of doubt that—at any rate nobody can contend with fairness—the life in Madura is more costly than in Trivandrum. That being the case is it not possible to give at least Rs. 55 to the Anchalman?

RAJYASEVANIRATA S. CHATTANATHA KARAYALAR: Is the honourable member in favour of raising the Anchal charges in proportion to what is being obtained in British India?

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: No matter by what process it is done. I am clear in my mind that the pay of the Anchalmen must be a living wage. I only want that the Anchalman should get a living wage. That is my conviction.

PRESIDENT: The honourable member might inform what he considers to be the minimum living wage.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: I submit that the award which has been given in British India may be considered.

PRESIDENT: That is Rs. 55.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: In recent times the emoluments of high-paid officers have all been raised.

PRESIDENT: Is the honourable member aware of the High Court Judge's salary in Madras and the High Court Judge's salary here, the salary of the Executive Engineer in British India and here? Does the honourable member think that there has been any attempt to approximate the salary of higher grade officers here with those in British India?

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, there is one fallacy in that argument and it is this. The emoluments in British India have been ordered by Englishmen who have been holding the reins of power. They were not concerned whether there is disparity between the income of higher grade officials and those in the lower grade. It has been the usage in this country all through history that there shall not be any material difference in income between man and man. Take for example the case of the Nambuthiri Brahmins in Travancore. They were getting lakhs and lakhs paras of paddy and spending all these for feeding the poor in the country. That has been the culture in Kerala.

RAO SAHIB A. K. BAHASKAR: സർ, മി: കെ. ജി കേശവൻനായരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെ ശമ്പളം കൂട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനു പ്രധാനമായ കാരണം ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനു സ്ഥിരമായ ഒരു മേഖലയ്ക്കു് ഇല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു്. ഒരാളിനെ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേഖലയ്ക്കുനായി നിയമിച്ചാൽ അദ്ദേഹം അവിടെ രണ്ടുമുന്നമാസം ജോലി നേക്കുവാൻ പ്രാമാണ്യം കിട്ടി അദ്ദേഹം മറ്റുജോലിക്കു പോകുന്ന ഒരു പതിവാണുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെ അവശതകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിനറിയാൻ സന്ദർഭം കിട്ടുന്നില്ല. അഥവാ അവരുടെ സങ്കടങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളുമറിഞ്ഞാൽതന്നെയും അവർക്കു ശമ്പളക്കൂട്ടൽ കൊടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടു് ശുപാർശചെയ്യുന്നതിനുള്ള ധൈര്യം കാണുന്നില്ല. അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെ ശമ്പളം ഉടനെ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിലെ പോസ്റ്റൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെ ശമ്പളത്തോടു തുല്യം ഉയർത്തണമെന്നില്ല. ഇപ്പോൾ മുൻപുണ്ടായിരുന്നതിൽ പത്തുമാക്കു ജോലി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അഞ്ചൽ സ്റ്റാമ്പുകൾ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗവണ്മെന്റുപ്രസ്സ് മുഴുവൻ സമയവും ഉപയോഗിച്ചു അച്ചടിച്ചിട്ടും പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകുന്നില്ല. അതുമേൽ കത്തിടപാടുകൾ കൂടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കീഴ്ജീവനക്കാർക്കു് വളരെ വളരെ ജോലി കൂടിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ജോലി കൂടിയിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു അവർക്കു ശമ്പളക്കൂട്ടൽ കിട്ടിയിട്ടില്ല. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിലാണെങ്കിൽ ഒരു പോസ്റ്റലാൻ എട്ടു മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ ജോലി ചെയ്യേണ്ടയാവശ്യമില്ല. എന്റെ നിരീക്ഷണമനുസരിച്ചാൽ കൊല്ലത്തും കൊട്ടാരക്കരയിലും ഉള്ള പ്രധാന അഞ്ചലാഫീസുകളിൽ കീഴ്ജീവനക്കാർ രാവിലെ ഏഴുമണി

[Rao Sahib A. K. Bhaskar]

മുതൽ വൈകുന്നേരം ആറുമണി വരെയും, രാത്രി ഏഴു മണിമുതൽ കാലത്തു ആറുമണി വരെയും ജോലി ചെയ്യുന്നതായി എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം. രാവിലെ ഏഴുമണിക്ക് വീണ്ടും ജോലിക്ക് ഹാജരാകണം. ഇങ്ങനെ വിശ്രമമില്ലാതെ ദിവസവും രാത്രിയും പകലും ജോലി ചെയ്തു വരുന്നു. അങ്ങനെ വിശ്രമമില്ലാതെ രാത്രിയും പകലും ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു അഞ്ചൽമാനു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം അവന്റെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കു തീരെ മതിയാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ഒരു പരമാത്മം മാത്രമാണ്. രാത്രിയും പകലും പണിയെടുത്തുവരുന്ന ജനമിത്തം അവരുടെ ആരോഗ്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഒരു പോസ്റ്റ്മാന്റെ ആരോഗ്യം തിരുവിതാംകൂറിലെ അഞ്ചൽമാനിലു. അവരുടെ ആരോഗ്യം സൂക്ഷിക്കാനാവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കഴിക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ ശമ്പളം അനുവദിക്കുന്നില്ല. അവർക്കു ഇന്നു കിട്ടുന്ന ശമ്പളം കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരു നിലയിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും അവർ ജോലിക്കു വിഷ്ണു വരുത്തുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്റെ ആഫീസ് കൊല്ലം റൗണ്ടിൽനിന്നും നൂ മൈൽ അകലെയാണ്. അവിടെ എനിക്കു അഞ്ചൽമാൻ വളരെ കൃത്യമായി എഴുത്തുകൾ എഴുതുന്നുണ്ട്. കൃത്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുമ്പോൾ എന്റെ മേശപ്പുറത്തു എഴുത്തിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഇങ്ങനെ വളരെ കൃത്യമായി ജോലിനോക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾക്ക്, ഗവണ്മെന്റു അവർ അർഹിക്കുന്ന അതിലുള്ള ഒരു ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കടയുടെ കാര്യമാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നതരത്തിലുള്ള കൺട്രോൾ കടകൾ അവർക്ക് കൊടുക്കാതിരിക്കുകയാണ് ഭേദം. ഇപ്പോഴത്തെ കൺട്രോൾ കടകളാകട്ടെ മഴയ്ക്കും വെയിലിനും ഉപയോഗിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവയാണ്. അഞ്ചൽമാൻമാർക്ക് സജ്ജനമായി ഉടുപ്പുകൾ കൊടുക്കുന്നതിനുപുറമെ ഓലക്കടകളും കൂടി കൊടുക്കണം. അവർക്ക് ഫോറുവെ ശമ്പളക്കൂടുതൽ അനുവദിക്കുന്നതിനും പുറമെ, അവരുടെ ജോലിക്കു സമയക്രിപ്ഷൻ ചെയ്യുകയും കൂടുതൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു ഓവർടൈം അലവൻസ് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുകൂടി ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ കീഴ് ജീവനക്കാർക്ക് ശമ്പളം പോരാ എന്നുള്ളതു് പരമാത്മമാണ്. അവർ സംഘടിച്ച് പറഞ്ഞതു് ഗവണ്മെന്റ് അനുഭാവപൂർവ്വം ആലോചിക്കാ

മെന്ത പഠത്തതിൽ ഗവണ്മെൻറ് രണ്ടുമൂന്നുപടി മുന്പോട്ടു പോകുകയാണ് ചെയ്തത്. അവരും നിവേദനം ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിച്ചത്—അവരോട് അനുഭാവപൂർവ്വം പെരുമാറിയത് മി: മാത്യു പറഞ്ഞതുപോലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധനീയമായ നേട്ടമാണ്. ന്യൂനത്തെ സാധൂകരിക്കാൻ വലിയ പ്രസംഗത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ആവേശജനകമായ പ്രസംഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അസംഗതവുമാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി ഒട്ടുംതന്നെ സ്പർശിക്കണമെന്നു ഭ്രമിക്കുന്നില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, പത്രങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള വൈഷമ്യത്തെ മൂലിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഏഴുമണിക്ക് തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും ഇടുന്ന അഞ്ചൽ ഉരുപ്പടികൾ കോട്ടയത്തുവരുന്നത് രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്. നല്ല അനുഭവനഷ്ടങ്ങളും നല്ല അപ്ലൈമെന്റുകളും മറ്റു പല മാസികളും ഉള്ള കോട്ടയത്ത് അഞ്ചൽ താമസിച്ചു എത്തുന്നു എന്നുവരുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചു അപ്പോഴപ്പോഴുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ വായുവേഗത്തിൽ അറയാൻ ജനങ്ങൾ ഉൽകണ്ഠയോടുകൂടി ഇരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് അഞ്ചൽ താമസിച്ചു എത്തുന്നുവെന്നുള്ളത് സാധൂകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണ്. കോട്ടയത്തെ പല ദിനപ്പത്രങ്ങളും ഇതിനേക്കുറിച്ചു മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ അതിന് എന്തെങ്കിലും നടപടി എടുത്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. എന്റെ നിർദ്ദേശം തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും ഉള്ള അഞ്ചൽ ഉരുപ്പടികൾ മറ്റും എക്സ്പ്രസ്സ് ബസ്സ് മുഖേന, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പിറേദിവസം തന്നെ കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ, വേണ്ട ഏർപ്പാട് ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്.

വേറൊന്ന് പത്രങ്ങൾക്ക് സ്റ്റാമ്പുകിട്ടാൻ വളരെ വിഷമമുണ്ടെന്ന് മി: പി. എസ്. മഹമ്മദ് പറഞ്ഞതിനേപ്പറ്റിയാണ്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് വളരെ ശരിയാണ്. അരച്ചുകുത്തിന്റെ സ്റ്റാമ്പു ഒന്നര ചക്രത്തിനും രണ്ടു ചക്രത്തിനും വാങ്ങിച്ചാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. ഇത് അഞ്ചൽ സൂപ്പർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

അഞ്ചൽ ശിപായിമാരുടെ ഡ്രസ്സിനെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുകൂടി. പോലീസ്കാർക്കും എക്സൈസുകാർക്കും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഡ്രസ്സ് കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഫറസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിനും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെക്കാൾ എല്ലാം കുറഞ്ഞ ശമ്പളമുള്ള അഞ്ചൽമെന്റിന് യൂണിഫോം വേണമെന്നും അത് അവർക്കെന്ന വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ല. അത് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നുതന്നെ സപ്ലൈ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

[Mr. K. R. Narayanan]

ഇനി എൻ. ഡി. അഞ്ചലാഫീസിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടുവാക്ക്. അഞ്ചൽസുപ്രണ്ട് പറഞ്ഞു പ്രതിവർഷം ൭ എൻ. ഡി. ആഫീസുകളാണ് കൂടുതലായ ആരംഭിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന്. അത് ആവശ്യമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ കൊടുക്കുമെന്നും അഞ്ചൽപെട്ടിയിരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്ക് അതിൽ മുൻഗണന നൽകുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എൻ. ഡി. അഞ്ചലാഫീസുകളുടെ ആവശ്യം ജനങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചുവെത്തിച്ചു പറയുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് അഞ്ചു എന്റുള്ളത് ഒരു ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ല എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇത് രാഷ്ട്രീയമായ അപേക്ഷ ഒന്നുമല്ല.

MR. GEORGE MATHEW : എൻ. ഡി. അഞ്ചലാഫീസ്, പ്രതിവർഷം ൭ അല്ല നൂ ആണ് തുടങ്ങാൻ പോകുന്നത്.

MR. K. R. NARAYANAN : വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. എന്തുകൊണ്ട് പത്തോ ഇരുപതോ ആക്കിക്കൂടാ. ഈ എൻ. ഡി. അഞ്ചലാഫീസ് നഷ്ടത്തിലല്ല കലാശിക്കുന്നതെന്ന്—എന്റെ നിവേദനപ്രകാരം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പുത്തോട്ട അഞ്ചലാഫീസുതന്നെ ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. പിന്നെ ഏകദേശം കോടി രൂപവരെ അഞ്ചൽ സേവിംഗ്സ് ബാങ്കിൽ ഡെപ്പോസിറ്റു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. ൨ കോടും മുൻപ് അഞ്ചൽസുപ്രണ്ട് പറഞ്ഞു—അന്ന് മി. കാസിം ആയിരുന്നു സുപ്രണ്ടായിരുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു—ഡെപ്പോസിറ്റു ചെയ്തത് ഡ്രാ ചെയ്യാൻ ചെക്ക സിസ്റ്റം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ മാതൃക അപ്പുവലിൻവേണ്ടി ലണ്ടനിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും. ഇനിയും അതു തിരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. ചെക്ക സിസ്റ്റം ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് ഗ്ലാഘനീയമായിരിക്കും. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറ് ട്രഷറി പതിപ്പിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH. : അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേയും അതിലെ കീഴ്സിൽബന്തികളുടെ ശമ്പളക്കൂട്ടതലിനേയും കുറിച്ച് ഒന്നരണ്ടുവാക്ക് പറയാതെ ഞാൻ കടന്നുപോകുന്നത് ഒരു കൃത്യവിലോപമാചിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് കുറെ നാളായിട്ട് ഒന്നാഥമായ നിലയിലാണ് കിടക്കുന്നത്. മി. ഭാസ്കർ പറഞ്ഞതുപോലെ അഞ്ചൽസുപ്രണ്ടുദ്യോഗം വഴിക്കു കടന്നുപോകുന്ന ചവിട്ടുപടിപോലെയുമാണ് തോന്നുന്നത്. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ കീഴ് സിൽബന്തികളുടെ അസൗകര്യങ്ങളേയും സങ്കടങ്ങളേയും

ജേയും പരിഹരിക്കുന്നതിന് വേണ്ട നടപടി നടത്തുന്നതിന് അഞ്ചൽ സൂപ്രണ്ടുസ്ഥാനം സ്ഥിരമായ ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷനിൽ വളരുന്നതും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട് ഒരു വലിയ ന്യൂനതയാണ്. അതിനാൽ ഞാൻ പറയുന്നത് ഇപ്പോൾ പത്തനായി ജോലിനോക്കുന്ന അഞ്ചൽസൂപ്രണ്ടിനെ ഒരു രണ്ടുകൊല്ലത്തേയ്ക്കുള്ളിലും അവിടെനിന്നും മാറ്റാതെ അദ്ദേഹത്തിന് അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ അറിഞ്ഞ് അതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിന് സൗകര്യം കെട്ടേക്കണമെന്നാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തിനും കോട്ടയത്തിനും മലപ്പുറം അഞ്ചൽ ഉരുപ്പടികൾ അയയ്ക്കുന്നതിൽ ധാരാളം ക്രമക്കേടുകളും താമസവും നേരിട്ടിരിക്കുന്നതായി പത്രങ്ങളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. കോട്ടയം ധാരാളം മാസികകളും പത്രങ്ങളും എല്ലാം ഉള്ള സ്ഥലമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ചിന്നെ, സ്റ്റാമ്പും കവറും ആവശ്യത്തിനില്ലാതെകണ്ട് മുൻപു ജനങ്ങൾ വളരെ വിഷമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നരപത്രവും മൂന്നരപത്രവും കൊടുത്താണ് ചില സ്ഥലത്ത് ഒരുപത്രത്തിനു വേണ്ട സ്റ്റാമ്പ് വാങ്ങിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത് ജനസംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്, തോവാള, അഗസ്തിപുരം എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ കമ്പൽസറി പ്രൈമറി എഡ്യൂക്കേഷൻ നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കുന്നതുമൂലം എഴുത്തുകൾ ധാരാളം ഉണ്ടാകും. അതിനാൽ അഞ്ചൽ സ്റ്റാമ്പും കവറും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു സൂപ്രണ്ട് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരിക്കലും ഇല്ലാതെ വരരുത്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കീഴ്സിത്ബന്ധികളുടെ ശമ്പളക്കൂട്ടലിനെപ്പറ്റി ഒന്നരണ്ടു വാക്കുകൂടി. വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ ചുട്ടുകൊണ്ടു പോകുന്നതു പോലെയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അവരുടെ സ്ഥിതി. അതായത്, എപ്പോഴാണ് തീപിടിക്കുന്നത് എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. പോസ്റ്റൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ ഓർഗനൈസ് ചെയ്തു ഓർഗനൈസ് ചെയ്തു ഓസ്ട്രേഷ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഓസ്ട്രേഷ് പടർന്നുപിടിക്കാൻ ഇടയുണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിലും ഈ ഓസ്ട്രേഷ് പടർന്നുപിടിച്ചേക്കാനിടയുള്ളതുകൊണ്ടു അതുകൂടാതെ ഒഴിക്കാൻ അധികാരികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർക്കും മുൻസിപ്പുകോടതിയിൽ ഉള്ളവർക്കും അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ നോട്ട് മേലായിൽ കൊടുക്കാൻ പാടില്ല. സങ്കടക്കാർ അവരുടെ ഇമ്മീഡിയറർ സൂപ്പീരിയേഴ്സിന്റെ ഒരു സർട്ടിഫിക്കേറ്റോടുകൂടി വേണം അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ അറിയിക്കേണ്ടതെന്നാണ് നിയമം. അത് പരമാത്മമാണെങ്കിൽ അർക്കു സങ്കടനിവൃത്തിക്കു

[Mr. Chazhikattu Josheph.]

വഴിയില്ല. അതിനാൽ അതിനും ഒരു പരിഹാരം ചെയ്യണം. അതായത്, സങ്കടങ്ങൾ നേരിട്ടു അധികാരികളെ അറിയിക്കാൻ അനുവദിക്കണം.

MR. K. R. NARAYANAN : അങ്ങനെ അറിയിക്കാമെന്നു ഭവാനജിയുടെ പ്രസ്താവനയുണ്ടായിരുന്നല്ലോ.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : പ്രസ്താവനകൊണ്ടു കാര്യമായോ? ഇങ്ങനെ അവരും ആർഗ്ഗുമെന്റ് ചെയ്തു പറയുന്ന സങ്കടങ്ങൾ ന്യായമെന്നു കാണുകയാണെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പിന്നെ പത്രങ്ങളു രൂപായോ പതിനാലു രൂപായോ കൊണ്ടു ഇപ്പോൾ റോൾക്കും ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സാധാരണ ഏതു താണനിലയിലുള്ള റോൾക്കും ജീവിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയില്ല. അവർ സംഘടിച്ച് അൻപത്തഞ്ചു വേണ്ടാ, അറുപതുവേണം എന്നും മറ്റുമെല്ലാം പറഞ്ഞുവന്നുകേഴുന്നതിനു മുമ്പു നിങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ തങ്ങൾ കേൾക്കാൻ തയ്യാറാണെ, നിങ്ങൾക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു അവരെ അനേപിച്ചു കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കണം. അതിനു ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഒരു മുപ്പതു രൂപായിൽ കുറഞ്ഞാൽ ഗുണമില്ല. അതായതു ഇരുപത്തഞ്ചിനുമേൽ മുപ്പതിനകംകൊണ്ടു യാതൊരു ഭൂഷ്യവും വരാനില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മോഷനെ അനുക്രമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : In rising to support the motion of Mr. Kuriakose, I have to draw the attention of Government to the very inadequate service rendered by the Anchal Department. It is quite well known that literacy has increased and people have taken to correspondence in much greater measure than hitherto. But the department has not taken such a progressive step as it is enjoined upon it to do. There are many places where Anchal articles are not delivered on the very same day, as they reach the delivery office. The departmental authorities may take it as truth when I say it. In Kunnattur taluk, for example, I know of places where Anchal articles are delivered only the next day and even later. It is because there are not sufficient number of peons in the Anchal offices. There is paucity in the number of Anchal offices also. The departmental authorities should have enquired into this necessity of the people and established Anchal offices in places where people have increased in numbers and therefore require them. For example, I am sure, the authorities have received petitions from Sooranad in Kunnattur and Noornad in Mavelikara for the establishment of at least non-departmental Anchal offices there, and they have not been sanctioned.

PRESIDENT: Order, order. The House will now adjourn and meet again at 2 o'clock.

The House adjourned for the lunch at 1.0 p. m.

The House reassembled after lunch at 2 p. m. with the Dewan-President in the chair.

Dr. K. L. Moudgill, Director of Research, took the oath and signed the rolls.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I was just speaking with regard to the setting up of non-departmental Anchal Offices wherever they are required. I was also mentioning about Noornad. Where I said Noornad, I meant a particular place near Noornad called Charummoodu. I know there was an application some time ago from the public praying for a non-departmental Anchal Office there. There have been also representations from Pandalam Thekkakara in Mavelikara taluk where, considering the great population and literacy, an Anchal Office is highly necessary. The policy of this department must be revised in this respect. When any representation is received from the people, it is up to the department to see that the prayer is immediately sanctioned especially when a building is erected and when sufficient funds are forthcoming from the locality through sale of envelopes and cards. It has not been done till now and it really brings great trouble to the people of the locality who made such representations. As I said before, a sufficient number of extra hands must also be appointed in each office.

I next come to the pay of the inferior staff and the clerical staff of the department. Of course, something has been said by my friends and the Dewan-President has also expressed that Government are prepared to revise the scale if requests are forthcoming. I am not satisfied with any number of statements or assurances from the Government because even since last year when resolutions were carried here with regard to the pay of teachers, nothing has yet been done. A number of excuses will not absolve the Government from their breach of their duty and the mistake they have committed in not having considered it necessary to go into the question, when the income of the country rose and the expenses of each person in service attendant on war conditions also increased. Some allowances were given but it is quite inadequate to the necessities of the members of the staff. The income of Government has soared four times, and yet, what is the pay of the inferior staff? That is the plain question I ask. The people pay taxes and the Government's duty is to keep the inferior staff of Government service contented and able to meet their own demands, so that they may serve the people effectively. It has not been done. As a token of the sincerity of the Government's intentions, I request the Dewan-President on the floor of the House, to make an immediate declaration to the effect that a committee is set up to go into the matter and to revise the whole scale of non-gazetted officers. I have done.

MR. K. G. KESAVAN NAIR (*Changanacherry cum Peermade*) സർ, മി. കച്ചാക്കോസിന്റെ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. പ്രധാനമായി ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഈ അടുത്ത കാലത്തു എഴുത്തുകൾ മറ്റും ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും മറ്റൊരുസ്ഥലത്തേക്കു എത്തിക്കുന്നതിനു വരുന്ന താമസത്തെപ്പറ്റിയാണ്. മുൻപു തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും വൈകിട്ടു പോസ്റ്റുചെയ്യുന്ന എഴുത്തുകൾ മുതലായ സാധനങ്ങൾ പിറേറ്റിവസം ൧൨ മണിക്കു മുൻപുതന്നെ കുമിളിവരെ എത്തുന്നതിനു സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഒരു ദിവസം വൈകിട്ടു ഇവിടെ പോസ്റ്റുചെയ്യുന്ന എഴുത്തുകൾ മൂന്നു നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞാണ് തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ട്രാൻസ്ഫോർട്ട് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുംകൂടി യോജിച്ചു ഇന്ന് ഇവിടെ പോസ്റ്റുചെയ്യുന്ന എഴുത്തു മുതലായ സാധനങ്ങൾ പിറേറ്റിവസംതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും കിട്ടത്തക്കവിധം വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും ട്രാൻസ്ഫോർട്ട് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുംകൂടി യോജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം ഇതു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. മുൻപു അതു സാധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ എന്തൊരു തകരാറു പറയിട്ടുണ്ട്. അതെന്താണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു മുൻപു കിട്ടിയിരുന്നതുപോലെ എഴുത്തുകൾ അടുത്തദിവസംതന്നെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എഴുത്തുകൾ കിട്ടുന്നതിനുള്ള കാലതാമസംകൊണ്ടു വക്കീലന്മാർക്കും ബിസിനസ്സുകാർക്കും മറ്റുജനങ്ങൾക്കും ദിവസവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനവധിയാണെന്നുള്ള കാര്യംകൂടി ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പല അഞ്ചലാഫീസുകളിലേയും കെട്ടിടങ്ങൾ വളരെ മോശമായ നിലയിലാണ് കിടക്കുന്നത്. അവയിൽ പലതും ഒരു പബ്ലിക് ആഫീസ് എന്ന പേരിനുതന്നെ അർഹമല്ല. ദൃഷ്ടാന്തമായി പൊൻകുന്നം അഞ്ചലാഫീസിനെത്തന്നെ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അവിടെ അവിടത്തേ സ്വദേശിയായിരുന്ന അഞ്ചൽ സൂപ്രണ്ടിന്റെ കാലത്തു അഞ്ചലാഫീസിനുവേണ്ടി ഒരു കെട്ടിടം പണിയുവാൻ ഉടയാമായിരുന്നു. ആ കെട്ടിടം ഇപ്പോഴും അവിടെ ഉണ്ട്. എന്നാൽ അഭിമാനകരമല്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണ് ആ കെട്ടിടം ഇരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ അഞ്ചൽ സൂപ്രണ്ടവർക്കും ആ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

കൂടാതെ ൧൨൦-ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ അവിടെ അഞ്ചലാഫീസിലെ ജീവനക്കാർക്കു ഒരു ക്വട്ടേഷൻ പണിയിക്കാൻ ൨൦൦൦ രൂപാ കൊടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊരു തുകയും കൊടുത്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ കാര്യാലയത്ത് ഗവണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. നാൺ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റൽ അഞ്ചലാഫീസുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി അപേക്ഷിച്ചാൽ സാധാരണയായി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്ന ഒരു പരിവാണം കാണുന്നത്. നിവർത്തിയുള്ളിടത്തോളം നാൺ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റൽ അഞ്ചലാഫീസുകൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

അഞ്ചലാഫീസിലെ ജീവനക്കാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ കൂടുതലായി ന്യായവാദം വെക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ കാര്യവും ഗവണ്മെന്റു ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. J. T. MORAES: I would request that those who have given notice of cut motions may be given an opportunity to speak.

PRESIDENT: Mr. J. T. Moraes (Laughter.)

MR. J. T. MORAES: It has been pointed out that the salary now being paid to the Anchal subordinates is very low. I do not mean to expatiate much on this because too much has already been said and what I would say is that Government have understood and have appreciated the position of the Anchal employees. The question of increasing their salaries should be taken up and it has to be done in consonance with the situation now obtaining.

I would make another observation regarding the work done by these Anchal men. I would say that they are really over-worked. Most of these Anchal men, I have seen, begin their work at about six or seven in the morning and go on working till about seven or eight in the evening. The difficulty is this, that while the Anchal articles have increased in number, the number of Anchal men who are employed to deliver these articles has not been proportionately increased for the last two or three years, though the number of articles--letters, V. P. Ps., money orders, etc., have been more than trebled. The result is that we find that these Anchal men are able to bring their articles to the respective addressees only towards the evening. In fact I got my letters delivered to me only at 1-30 p. m. here today. We should very much like to see that these letters are delivered to us early in the morning, say at least by eight or nine. This is very necessary because especially for advocates, it will not be possible for them to attend to their work that day which may depend upon the letters which they expect to receive from the mofussil.

[Mr. J. T. Moraes.]

So I would suggest that the Anchal Superintendent must thoroughly go into the system of delivery and if necessary must increase—I find it necessary to increase—the number of Anchal men. The same thing can be said also regarding many stations in the mofussil.

Another thing I have to state is regarding the opening of non-departmental Anchal Offices. In many places where applications have been given for opening non-departmental Anchal Offices for years together, no answers have been received. In some cases inspections have been made but further steps are not taken. I could mention the case of Karumkulam pakuthy in Neyyattinkara taluk for which applications have been made several times and inspections have also been made. But somehow the idea seems to have been dropped. As I said in the beginning, the pitiable plight of the employees of the Anchal department particularly of the lower ranks may be sympathetically considered.

(Mr. P. O. Thomas stood up.)

PRESIDENT : I can give you only two or three minutes because I have to call other members also and the Head of the Department must have at least ten minutes.

MR. P. O. THOMAS : Many of the points I had in view were referred to by my friends. So I would bring to the notice of the head of the department the case of a particular pakuthy in my taluk which is surrounded on all sides by the Cochin State. It is the pakuthy of Puthenchira in Parur taluk. On account of the fact that it is an isolated area detached from the main body of the State, people find it very difficult to receive communications and ordinarily four or five days elapsed before a communication reaches them, even from the headquarters of the taluk. A particular person has offered one motor service from Alwaye to this place. If that line is allowed to carry anchal mails, it will be very easy to expedite communications from the capital and other parts of the State to this pakuthy. I hope that this matter will receive the special attention of the Government. Especially in view of the fact that a dispensary and other institutions are functioning there, it is incumbent on the Government to see that the communications reach the place early.

MR. M. K. NILAKANTAN : സർ, കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ ആറന്മുള എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു നാൺ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റൽ അഞ്ചലഫീസ് വേണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. വളരെക്കാലത്തു മുൻപു അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെതന്നെ മാവേലിക്കര താലൂക്കിൽ തട്ട എന്ന സ്ഥലത്തും ഒരു നാൺ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റൽ അഞ്ചൽ ഓഫീസ് സ്ഥാപിക്കണമെന്നു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനോടു വളരെക്കുറേയ്ക്കുണ്ടു അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതുവരെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഈ അപേക്ഷകൾക്കു ഒരു തീർച്ചയും ചെയ്യാതെ ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ രണ്ടു

അഞ്ചലാഫീസുകളെപ്പറ്റിയും എത്രയും വേഗം അന്വേഷണം നടത്തി അവിടെ ഓരോ നാൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റൽ അഞ്ചലാഫീസുകൾ ഉടനെ സ്ഥാപിച്ചുതരണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

SAHIB BAHADUR K. A. MOHAMED : ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ സിൽബന്ധികളെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയുവാനുള്ളത്. മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലുള്ള സിൽബന്ധികളേക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ ജോലി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലുള്ളവർ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇത് എന്റെ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽനിന്നും ഞാൻ പറയുകയാണ്. കൊല്ലത്തു മെയിൽ വരുന്നതു രാത്രിയിലാണ്. അവിടെയുള്ള ജോലിക്കാർ രാത്രിയും പകലും ഒരുപോലെ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പകൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർതന്നെ രാത്രിയിലും ജോലിചെയ്യുവാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകം അലവൻസോ അല്ലെങ്കിൽ ഓവർടൈം അലവൻസോ ഒന്നുംതന്നെ കൊടുക്കുന്നില്ല. കൊട്ടാരക്കര അഞ്ചലാഫീസിൽ ജോലിചെയ്യുന്നവർക്കും ഇതുതന്നെയാണ് അനുഭവം. ഇപ്പോൾ അഞ്ചലാഫീസിലെ കീഴ്ജീവനക്കാർക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശമ്പളം വളരെ തുച്ഛമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ റണ്ണേഴ്സിനും പാക്കേജ്സിനും കിട്ടുന്നതു ൧൨ രൂപയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു ഏതു താഴ്ന്നതരം ജീവനക്കാരെ എടുത്താലും ഇതു കറഞ്ഞ ശമ്പളം കിട്ടുന്നവരില്ലെന്നു ആരും സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ ഇവർക്കുള്ള ജോലി മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലുള്ളവർക്കുള്ളതിനെക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണ്.

അടുത്തതു അഞ്ചൽമാന്മാരുടെ കാര്യമാണ്. സാധാരണ ശിപാ യിമാരുടെ ശമ്പളം ൧൪-൧൭ രൂപ സ്കെയിലാണ്. അവർക്കു ഒരാണ്ടിൽ ഓരോ രൂപാധീതം ശമ്പളക്കൂടുതലും കിട്ടും. എന്നാൽ ഇവർക്കു, അതായതു അഞ്ചൽമാന്മാർക്കു ൪ ഗ്രേഡുകളായിട്ടാണ് ശമ്പളം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. കറഞ്ഞ ശമ്പളം ൧൪-൦ കൂടിയ ശമ്പളം ൧൭-൦ ആണ്. ഇങ്ങിനെ ക്ലാസുകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ക്ലാസ്സിൽനിന്നും മറെറൊരു ക്ലാസ്സിലേക്കു കയറുകയെന്നുള്ളതു അത്ര ഏകദേശമുള്ള കാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു ൧൪ രൂപയിൽ കയറുന്ന ഒരു റണ്ണർ മിക്കവാറും അതേശമ്പളത്തിൽതന്നെ പെൻഷൻ പറ്റിയെന്നും വരാം. കൂടിയാൽ ൧൭-൦. ൧൩-൦ രൂപ കിട്ടിയെന്നും വരാം. അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ക്ലാക്കന്മാരുടെ സ്കെയിലും ഓരോ ഗ്രേഡിലും ഉള്ള

[Sahib Bahadur K. A. Mohamed.]

ഉദ്യോഗ നമ്പരുകളും നോക്കിയാൽ ഒരു ഗ്രയിഡിൽനിന്നും മറ്റൊരു ഗ്രയിഡിൽ കയറാൻ എളുപ്പമല്ലെന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. ഇങ്ങനെ എപ്പോഴും അതുപോലായ ഒരു കൂട്ടരാണ് ഈ കീഴ്സിൽബന്ധികൾ.

MR. P. K. KUMARAN (*Nominated*): തിരുവല്ലാതാലൂക്കിൽ കിഴക്കൻ പകുതിയിൽ കളത്തൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു അഞ്ചലാപ്പീസ് വേണമെന്നു പൊതുജനങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുകയും ഇതു സംബന്ധിച്ച് ൧൩-൪-൧൨-൧൪ ആഞ്ചൽസൂപ്പന്റ് അവർകളുടെ അടുക്കൽ ഒരു നിവേദനസംഘം ചെല്ലുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതുവരെ യാതൊരു നടപടികളും നടത്തിയിട്ടില്ല. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എഴു മറുർ അഞ്ചലാപ്പീസിലാണ് എഴുത്തുകൾ ഇടുന്നതും മറുർ. ആ അഞ്ചലാപ്പീസിലേക്കു ഏകദേശം ഏഴെട്ടു മൈൽ നടന്നുപോകണം. മറ്റൊരു അഞ്ചലാപ്പീസുള്ളതു വായ്പുറാണ്. ഇപ്പോൾ അഞ്ചലാപ്പീസ് സ്ഥാപിച്ചതാണെന്നു പറയുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും വായ്പുരിലേക്കു ന് മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ഒരു അഞ്ചലാപ്പീസ് സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. കഴിഞ്ഞ വൃശ്ചികം ൧൩-൧൪-ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ അഞ്ചൽ സൂപ്പന്റിന്റെ അടുക്കൽ സങ്കടം പറയുകയും അദ്ദേഹം അതിന്നനുസൃതമായി മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതുവരെ അവിടെ അഞ്ചലാപ്പീസ് സ്ഥാപിച്ചതുന്നിട്ടില്ല. (President's bell)

MR. GEORGE MATHEW: Sir, on an analysis of the criticisms on the budget of the Anchal Department, I find that the criticisms have taken two lines namely, (1) the inadequacy or alleged inadequacy of the pay and prospects of the lower staff of the department; and (2) alleged laches resulting in delay in the transmission of the mails which causes inconvenience to the public.

I shall first deal with point number one, that is to say, in adequacy, or alleged inadequacy of the pay of low paid subordinates. Before I go into that question, I would like to point out an incongruity which is apparent in the discussions. The honourable members who have advocated increase of salary to the employees of the department have also, at the same time, almost in the same breath, pointed out that there have been instances of indifference on the part of the subordinates in rendering service. Anyway I shall overlook this point and proceed to examine the position in regard to the pay of Anchal men and Anchal runners.

The pay of the runners was only Rs. 7 in 1095. In 1096 it was raised to Rs. 8. From 1096 to 1119 their pay remained at Rs. 9 and 10. On 1-6-1119 the salary was revised and fixed at Rs. 12. A War Allowance of Rs. 12 has also been given to these runners from

1-8-1121. From 1-6-1119 to 1-8-1121 their War Allowance was Rs. 7. As a matter of fact, these Anchal runners are posted to their own native places. It is only very rarely that they are taken out of their family footholds and posted to places far away from their own homes. Consequently, they are at liberty to supplement their incomes by looking after their small holdings.

MR. K. A. MATHEW: How is it possible for an Anchal runner to look after his private business if he has to be concerned with his duties from 5 A. M. till late in the evening.

MR. GEORGE MATHEW: The member is wrong when he says that the runner has to work from 5 A. M. till evening?

RAO SAHIB A. K. BHASKAR: Is the honourable member aware that Anchalmen and runners are asked to do work even at night, particularly in the offices at Quilon and Kottarakara?

MR. GEORGE MATHEW: May I say that even though they have to work overtime in those offices, they are given an allowance for their overtime work? You will find from the budget that.....

PRESIDENT: What is the allowance they are getting now?

MR. GEORGE MATHEW: A war allowance of Rs. 12. Till now they have not been paid overtime allowance, but the employees at Trivandrum and Quilon Chief Anchal Offices will get it from 1-1-1122. Up to 1-7-1106 there were five grades of Anchalmen; the lowest grade getting a pay of Rs. 9, the next higher grade getting Rs. 10, the next Rs. 11, the next Rs. 12 and the first grade getting Rs. 13 per mensem. This was raised to Rs. 10 to 14 and divided into five grades from 1-7-1106. On 1-6-1119, the grades were redistributed into four and their salary now ranges from Rs. 14 to Rs. 17. These men get a War Allowance of Rs. 12, so that their monthly income is Rs. 26, that is, the lowest man's income. The highest grade Anchal man gets Rs. 29.

MR. J. T. MORAIS: Have they any scale?

MR. GEORGE MATHEW: There is no scale but then the entire group.....

RAO SAHIB A. K. BHASKAR: May I know the number of hours you expect them to work everyday?

MR. GEORGE MATHEW: Eight hours. The Anchal office opens at 7-30 in the morning, and closes at 10-30 A. M. and then reopens at 12-30 P. M. and closes at 5-30 P. M.

RAO SAHIB A. K. BHASKAR: So the honourable member means that they do not work after those hours?

MR. GEORGE MATHEW: The extra work that they may have to do will be done by them additionally by turns.

PRESIDENT: The honourable member has only three minutes more.

MR. GEORGE MATHEW: I would compare the lot of the employees of the Anchal Department with that of the lower employees of other departments, for instance, the Revenue Department or the Judicial Department, or with the lot of the Excise Guards or the Forest Guards. They get only the same scale of pay and the Forest Guard, for instance, has got grave responsibilities.

SAHIB BAHADUR K. A. MOHAMED : Here have they not to deposit a security?

MR. GEORGE MATHEW: Yes, they have to pay a security of Rs. 100.

Now, I would like to deal with the other points as well. One point which was raised by the honourable members was that there has been delay in delivery of mails in North Travancore. I shall not attempt to deny that absolutely. The main artery of our mail line is the Trivandrum-Shenkotta railway line. The mail from Trivandrum to Kottayam or to any other place in North Travancore which has necessarily to pass by this railway has to go by the train which leaves Trivandrum at 9 P. M. That goes to Kottarakara and from there the mail goes by bus to Kottayam. Of late, there have been delays in the arrival of the trains in Trivandrum. This is due to the fact that breaches occur on the railway line. This consequently causes delay in the delivery of mails. There are as many as 35 private bus lines in the State. These buses carry mails to most of the places in North Travancore, but they some times break down on the way with the result that the mails are delayed. The owners of these private buses are being asked to see that such delays are avoided hereafter as far as possible. Another point which has been raised is that Anchal covers and cards are not available in the Anchal offices.

PRESIDENT : Order, order. The time for the demand having elapsed, I must put the motion to the vote.

MR. P. K. KURIAKOSE : I withdraw the motion.

The question that Government be granted a sum of Rs. 8,75,222 under Demand XXXIX—Anchal Department, was put and carried.

The demand was passed and the grant was made.

DEMAND IX—POLICE.

MR. S. PARTHASARATHI AIYANGAR : (Inspector-General of Police)

Sir, I rise to move for a grant of Rs. 25,06,078 under Demand IX Police. There has been an increase in the total Budget Demand compared with the figures of last year. The increase based on general revision of Pay and War Allowances has come to roughly 4 lakhs. Provision of 4 lakhs of rupees has been made separately in the P. W. D. Budget for buildings for housing the men. An annual payment of Rs. 1 1/2 lakhs now paid as house-rent can be obviated and the efficiency of the Police increased thereby.

The complaint that men find difficulty in finding houses and should in these hard days be with their families can also be met. The experience throughout India and the confirmed opinion reached after a full discussion by the Police Commission of 1903 was that ordinarily men should not be posted at or near their native places and any such posting can only be a concession to particularly good constables of proved integrity and character and the concession so